

ДЗЯНІС РЫГОРАВІЧ АСІМОВІЧ

Асімавіч Дзяніс Рыгоравіч (1975/03/13 - 2008/04/02) - беларускі гітарыст і кампазітар. Нарадзіўся ў г. Жодзіна Мінскай вобласці Рэспублікі Беларусь, у сям'і біёлага. З 2-х гадоў пасля поўнай страты зроку хлопчыка далучалі да музыкі, не абмяжоўваючы яго ў выбары прылады. Больш за ўсё Дзяніса прыцягвалі фартэпіяна і ўдарныя. У 3 гады ён мог па слыху вывучыць на памяць п'есы класічнага рэпертуара і выявіў вялікую цікавасць да року, джазу, поп-музыкі.

Першай настаўніцай музыкі ў Дзяніса была піяністка і педагог Надзея Лагуноўская (музычная школа ў Жодзіна). У адзінаццаць гадоў хлопчыка цалкам захапіла гітара.

Пасля заканчэння сектара педагогічнай

практыкі пры Гродзенскім музычным вучылішчы, ён працягнуў сваю адукацыю (з верасня 1989 года па чэрвень 1993 года) у якасці вучня вышэй названага навучальнай установы па класе класічнай гітары ў вядомага гітарыста і педагога, лаўрэата Міжнародных конкурсаў Уладзіміра Захарава. Скончыў Дзяніс Асімавіч вучылішча з адзнакай і, ужо лаўрэатам абласнога, рэспубліканскага конкурсаў ім. Жыновіча з дыпламам і ступені, у траўні 1993 года стаў лаўрэатам IX Міжнароднага конкурсу гітарыстаў у г. Кракаве (Польшча). Ужо ў гады вучобы Дзяніс Асімавіч набыў індывідуальны выканальніцкі стыль, знайшоў свой "ключ" у трактоўцы класікі.

З 1993 г. Дзяніс Асімавіч - студэнт Беларускай Акадэміі Музыкі (клас вядомага гітарыста і педагога Яўгена Грыдзюшка), якую ў 1998 г. заканчвае з адзнакай.

У 1995 г. Дзяніс стажыраваўся ў Чэхіі ў вядомага майстра класічнай гітары і цудоўнага педагога прафесара Пражскай Акадэміі Музычных мастацтваў Штепана Рака, які пісаў пра сваго вучня: «Мне выпаў гонар сустрэць адзін з самых выразных талентаў у маёй педагогічнай практыцы. Я ўпэўнены, што пра гэтага музыку, несумненна, надзвычайнага таленту, мы яшчэ шмат пачуем...». 1995 прынес Дзянісу Асімавічу перамогу на XI Міжнародным конкурсе гітарыстаў у г. Крыніцы-Горскай (Польшча), дзе ён стаў лаўрэатам I прэміі.

Гаворачы пра маладога музыку, нельга не згадаць яго настаўнікаў, аб якіх ён згадвае з удзячнасцю. Гэта Уладзімір Захараў, выкладчык Гродзенскага музычнага вучылішча, Яўген Грыдзюшка (Беларуская акадэмія музыкі), Штепан Рак (Пражская акадэмія мастацтваў), Аляксандр Фраучы

(Расія), Томас Оферман (Германія), Хорхе Морель (ЗША), Марыя Ізабель Сівер (Аўстрыя), Дэйл Каванаг (Канада).

Этапнай была для Дзяніса сустрэча з Уладзімірам Захаравым. Гэта знаёмства ў корані змяніла жыццё юнака. Гродзенскі выкладчык стаў для яго ўзорам, так бы мовіць, альфай і амегай выканальніцкага мастацтва. Яўген Грыдзюшка займаўся з Асімовічам тэхнікай гульні, увёў яго ў свет сучаснай музыкі. Штепан Рак пабіў артыстызмам свайго таленту, навучыў пранікаць у сутнасць твора, разумець яго "душу", падзяліўся сакрэтамі пераадолення тэхнічных цяжкасцяў. Аляксандр Фраучы звярнуў увагу на пастаноўку правай рукі, а таксама даў нямала карысных парадаў для інтэрпрэтацыі старадаўняй музыкі. Томас Оферман азначыў асноўныя вехі ў разуменні музычнага стылю Фернанда смецця.

Падчас вучобы за выдатныя поспехі і актыўную канцэртную дзейнасць у рамках міжнародных фестываляў і канцэртных праграм на радыё і тэлебачанні (Беларусь, Чэхія, Польшча) Дзянісу Асімавічу была прызначана імянная стыпендыя Іосіфа Жыновіча і Фонда Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

У маі 1997 года на міжнародным конкурсе гітарыстаў-лаўрэатаў (Кракаў, Польшча) беларускі гітарыст зноў заняў прызавое месца. У гэтым жа годзе фірма "Каўчэг" выпусціла ў рубрыцы "Беларуская гітарная музыка" аўдыёкасету Д. Асімовіча, у 1998 годзе часопіс "Свет гітары" (Польшча) надрукаваў ноты твораў маладога гітарыста.

У выкананні класічнай гітарнай музыкі ў яго арганічна спалучаюцца асобасная манера музыкі і абачлівае, ўдумлівае чытанне кожнага твора, выяўляюцца яго ўнутраныя, духоўныя асаблівасці. Яркая эмацыянальнасць у яго гульні дапамагае лімітава выразна прасачыць за логікай развіцця музычнай ідэі. У праграме яго сольных выступаў гучаць розныя па стылі і характары класічныя творы і музыка для гітары беларускіх кампазітараў.

У апошнія гады Дзяніс Асімовіч працаваў музычным ілюстратарам абласнога драматычнага тэатра ў горадзе Гродна, выкладаў у музычнай вучэльні, ліцэі і школе для сляпых дзяцей, актыўна выступаў з канцэртамі і арганізоўваў выступленні іншых музыкаў. Запісаў інструментальны дыск "Пасвячэнне ў Чэслаў Drozdie-віч" (Памяці Чэслава Драздзевіча).

Аб гітарысце Дзянісе Асімовічы знятыя два дакументальныя фільмы. Яго імя не сходзіць са старонак беларускіх і расійскіх газет. Дзяніса добра ведаюць у Беларусі і за яе межамі.

Станавіўся лаўрэатам наступных міжнародных конкурсаў:

1995 г. - XI міжнародны конкурс гітарыстаў у г. Крыніца (Польшча);

1997 г. - Міжнародны конкурс гітарыстаў-лаўрэатаў (Кракаў, Польшча);

2006 г. - Міжнародны конкурс філантроп 2006.

Да таго ж, заявіў пра сябе як таленавіты кампазітар, у чым творчым багажы разам з мініяцюрамі ёсць творы буйной формы, напрыклад, парціта "Ісус Хрыстос", санаціны "Мегаполіс".

Дзяніс Асімавіча памёр 2 красавіка 2008 года ва ўзросце 33 гады.

Дзяніс Асімовіч, 5,5 гадоў

1 класс агульнаадукацыйнай школы. Першая настаўніца – З.С. Жук

Дзяніс з мамай – Галінай Міхайлаўнай Скрабнёвай, 1987 г.

Гродзенскае музычнае вучылішча, клас Уладзіміра Захарава

Гродзенскае музычнае вучылішча. Група, у якой навучаўся Дзяніс Асімовіч

Віцебск. Конкурс імя І.І. Жыновіча, 1993 г.

Крыніца Горская (Польшча), 1995 г.

Уручэнне дыплама 1 ступені

Дзяніс і Штэпан Рак

В Галерее Тызенгауза, Гродно 19.03.2000

В Старом Замке Гродно

Бібліяграфія

Скрэбнева, Г. М. Д А: гитара — дитя Солнца / Г.М. Скрэбнева; [предисловие Л. Митакович]. — Минск: Четыре четверти, 2015. — 108, [1] с., [2] л. цв. ил.

Асімовіч, Д. Геній з суседняй вуліцы: [гутарка з гроден. сляпым гітарыстам, пераможцам рэсп. конкурсаў Д. Асімовічам] / гутарыла А. Сіневіч // Пагоня. — 1998. — 12 сакавіка. — С. 7.

Асимович, Д. «На струнах гитары играет душа»: [беседа с гродн. гитаристом Д. Асимовичем] / записала Е. Тусевич, фото А. Перехода // Советская Белоруссия. — 2000. — 29 июля. — С. 13.

Базылевіч, Т. Канцэрт у прыцемках: [аб канцэрце гродзен. гітарыстаў Д. Асімовіча і Д. Баламут у галерэі Тызенгаўза] / Т. Базылевіч // Биржа информ. — 1999. — 16 сентября. — С. 5.

Берасцень, С. Відущчы талент Асімовіча: [гітарыст, кампазітар] / С. Берасцень // Літаратура і Мастацтва. — 1998. — №1 (2 студзеня). — С. 10.

Василькевич, К. Нота отчаяния / К. Василькевич // Обозреватель. — 2008. — 2 февраля (№5). — С.12.

Крупіца, Е. И музыки чарующие звуки: [гитарист Д. Асимович] / Е. Крупіца // Гродзенская праўда. — 1997. — 21 кастрычніка. — С. 2.

Сіневіч, А. Свая ігра на гітары: [аб муз. канцэрце Дз. Асімовіча і Д. Баламут у галерэі Тызенгаўза] / А. Сіневіч // Пагоня. — 1999. — 23 верасня. — С. 8.

Радзівонаў, В. Дваіны партрэт: Дзяніс Асімовіч іграе Джона Даўленда: [пра гродзен. гітарыста і кампазітара Д. Асімовіча] / В. Радзівонаў // Культура (бел.). — 2001. — 30 чэрвеня-6 ліпеня (№25-26). — С. 12-13.

Радзівонаў, В. Дзень урачыстасці: [пра гродзенскага гітарыста і кампазітара Дзяніса Асімовіча] / В. Радзівонаў // Літаратура і Мастацтва. — 2011. — 22 красавіка (№16). — С. 10.

Родионов, В. День торжества [о Денисе Асимовиче (1975 - 2008), бел. гитаристе (классическая гитара), композиторе, лауреате международных конкурсов гитаристов] / В. Родионов; фото // Беларуская гітара: музык. альманах. — 2011. — Вып. 13. — С. 14.

Родионов, В. «И струна чарует слух мелодиями рая»: [о гродн. гитаристе, инв. по зрению Д. Асимовиче] / В. Родионов // Вечерний Гродно. — 2001. — 30 мая. — С. 4

Родионов, В. Свет чистой души: гитара Д. Асимовича / В. Родионов // Гродзенская праўда. — 1997. — 18 сакавіка. — С. 3.

Стока, С. Слепой музыкант / С. Стока // Народная воля. — 2002. — 25 мая. — С. 5.

Тусевич, Е. На струнах гитары играет душа / Е. Тусевич // Гродзенская праўда. — 2000. — 24 чэрвеня. — С. 4.

Хилимон, А. Слепая родина слепого музыканта / А. Хилимон // Наша доля. – 2001. – 12 апреля. – С.2.

Шматко, Н. Оборванная струна: [о гитаристе, победителе музыкальных конкурсов Денисе Асимовиче] / Н. Шматко // Молодёжный курьер (Гродно). – 2008. – 11 апреля. – С.4.